

Księga Kapłańska

Rozdział 21

Świętość kapłanów

1. I rzekł Pan do Mojżesza: Przemów do kapłanów, synów Aarona, i powiedz im: Niechaj się nikt z nich nie zanieczyści z powodu zmarłego z jego ludu, 2. A tylko z powodu swojego najbliższego krewnego, swojej matki i swojego ojca, swojego syna, swojej córki, swojego brata 3. Oraz swojej siostry, dziewicy, bliskiej mu, która nie należała jeszcze do mężczyzny; z powodu niej może się zanieczyścić. 4. Poza tym nie będzie się zanieczyszczał z powodu kogokolwiek ze swojego ludu; byłby bowiem skalany. 5. Nie będą strzygli głów swoich do goła ani boków swoich bród nie będą przycinali, ani też nie będą robić nacięć na swoim ciele. 6. Będą świętymi dla swojego Boga i nie będą znieważali imienia swego Boga, gdyż to oni składają ofiary ogniowe Panu, pokarm swojemu Bogu; będą więc świętymi. 7. Nie będą brać za żonę kobiety nierządnej ani zbezczeszczonej, także kobiety porzuconej przez męża brać nie będą za żonę, gdyż każdy z nich jest święty dla swojego Boga. 8. Miej go więc i ty za świętego, gdyż on składa w ofierze pokarm swego Boga. Będzie dla ciebie świętym, gdyż Ja jestem święty, Pan, który was uświęcam. 9. Jeśli córka kapłana zbezcześci się przez nierząd, to bezcześci swojego ojca. Będzie spalona w ogniu. 10. A kapłan w gronie swoich braci najwyższy godnością, na którego głowę została wylana oliwa namaszczenia i którego ręce zostały upoważnione przez włożenie na niego świętych szat, nie będzie rozwichrzał włosów głowy swojej ani swoich szat rozdierał. 11. Nie przystąpi do zwłok żadnego zmarłego, nawet przy zmarłym swoim ojcu i przy zmarłej swojej matce nie będzie się zanieczyszczał. 12. Nie wyjdzie ze świątyni, by nie zbezcześcić świątyni swego Boga, gdyż jest poświęcony oliwą namaszczenia swego Boga. Jam jest Pan, 13. Weźmie sobie dziewicę za żonę. 14. Nie pojmie za żonę ani wdowy, ani rozwiedzionej, ani zbezczeszczonej przez nierząd, lecz pojmie za żonę tylko dziewicę spośród ludu swego, 15. Aby nie zbezcześcił swego potomstwa wśród swojego ludu; gdyż Ja, Pan, uświęcam go. 16. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: 17. Przemów do Aarona tymi słowy: Nikt ułomny z twojego potomstwa w ich przyszłych pokoleniach nie będzie przystępował, aby składać w ofierze pokarm swojemu Bogu. 18. Żaden mężczyzna, który ma jakąś wadę, nie będzie przystępował: a więc ani ślepy, ani chromy, ani ze zniekształconą twarzą, ani z przydługimi kończynami, 19. Ani mężczyzna, który ma złamaną nogę lub złamaną rękę, 20. Ani garbaty, ani karłowaty, ani z bielmem na oku, ani chory na świerzb, ani parszywy, ani z uszkodzonymi jądrami. 21. Żaden z potomków Aarona, kapłana, który ma jakąś wadę, niech nie przystąpi, aby składać ofiary ogniowe Panu. Jest ułomny, nie będzie więc przystępował, aby składać w ofierze pokarm swojemu Bogu, 22. Lecz będzie spożywał pokarm swojego Boga zarówno z najświętszych, jak i ze świętych darów, 23. Wszakże poza zasłonę nie będzie wchodził i do ołtarza nie będzie przystępował, gdyż jest ułomny. Niech więc nie bezcześci moich

świętości, gdyż Ja, Pan, je uświęcam. **24.** Mojżesz powiedział to Aaronowi i jego synom oraz wszystkim synom izraelskim.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01